

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXI. (25)

Nb. (Štev.) 10

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

9. marca 1972

Šole se odpirajo

V nedeljo se je začelo spet novo šolsko leto s sveto mašo v Slovenski hiši. Poletje je minulo, družine so se vrnila s počitnic in jesen vabi otroke v „učilne zidane“, da nastopijo prvo pot v spoznavanje sveta in življenja. „Česar človek ne zna, tega se mora naučiti,“ je rekel škof Slomšek, prijel Blažeta in Nežico za roke in ju popeljal v nedeljsko šolo.

Slovenska šola, slovenska sveta maša, Slomšek, Slovenska hiša: to so besede, na katere bi radi danes dali posebne poudarke.

Smo slovenski starši, s svojo domovinsko tradicijo, svojim jezikom in svojo narodno zavestjo, toda naši otroci so Argentinci in namenjeno jim bo, živeti in delati v Argentini, ki jim ne bo več tujina, ampak domovina. Pa vendarle je neka nagonska, rekli bi lahko — božja sila v nas, da skušamo ohranjati naš rod tudi še naprej v novih okoliščinah, dokler bo mogoče. Svoje slovenstvo bi radi prelili v žile novega rodu, da bi ga tako — rekli bi — cepili za zlahnejši cvet v njihovem argentinskem vrtu. Danes zmaguje v svetu teorija o dvokulturnosti, ki izpodriva staro asimilacijo imigrantov z novo domovino: ne preliči se „brez ostanka“ v nov svet, temveč gojiti svojo lastno kulturo in z njo obnem živeti plodnejše na novih tleh. „Človek dveh kultur“, je danes ideal, ki se o znanja že v Kanadi, kjer se pripravljajo zakoni — tudi šolski — ki naj z državnim sodelovanjem podpirajo rast obeh kultur v enaki meri. Znanstveno je dognano, da nasilno iztrganje iz ene kulture v drugo, povzroča duševne motnje, dočim pa organsko prehajanje ene v drugo, ali še lepše skladno sožitje obeh more roditi najlepše harmonične uspehe. Mi to čutimo, zato s svojimi največjimi žrtvami gradimo slovenske šole, se vključujemo v globalno slovenstvo, ki kot tako ne pozna meja, temveč se zaveda svojih narodnih korenin in se z njimi zasaja v meje najrazličnejših držav. Mi kot Slovenci v Argentino. Zato bodi slovenski Argentincev naš otrok.

Zato slovenske šole, ki jih podpira naša slovenska zavest in naša ljubezen, s katerima postavljamo otrokom slovenski temelj za trdno podstavo njihovega argentinstva. V materinem jeziku naj otrok prejema prvi uk, najprej od matere potem od šole! To je že zdavnaj načelo dobre vzgoje. To je razglašal naš Slomšek, ustanovitelj slovenske ljudske izobrazbe, ki je šolo povezal tudi s spoznavanjem Boga, kot zadnji — in prvim! — ciljem vse človeške učenosti. V Slomškovem duhu je, da začenjamo šolsko leto s sveto mašo, ki jo nam tudi tu darujejo slovenski duhovniki v slovenskem jeziku. Tako sta med nami povezana šola in Cerkev, kar je najboljša garancija za živo narodno in tudi državljansko zavest. Iz slovenske zgodovine vemo, da se je tedaj ko je v l. 1869 avstrijska politika zapustila to Slomškovo načelo, — udeležbo Cerkev pri šolski vzgoji — začela na Koroškem germanizacija slovenskih šol, kar je vodilo v propad slovenstva. Slomšek je odpadništvo od naroda smatral kot velik greh, ker je pomenilo odklon od naroda, v katerega te je postavil Bog sam! Po božji volji smo usodno povezani z narodom, v katerem skupnosti smo se rodili. Tudi če smo prestavljeni na drugo oblo sveta. Danes ne sodimo tako ostro, toda — tudi v tem je treba več Slomškovega duha. Ko se letos začenja šolsko leto, posebej poudarjamo Slomškovo ime, kajti letos bo preteklo 110 let njegove smrti (1862). Lahko bi navajali ob tej priliki citate iz Slomškovih del, kako je postavljala Boga in Slovenstvo v središče ne samo slovenske šole, ampak življenja sploh, pa jih poznamo in jih bomo še slišali. Zavedajmo se samo tega, ko vstopajo naši Blažeti in Nežice med tednom ali v sobotah v slovenske šole, stopajo v „nedeljske“ šole, kjer jim pouk v materinem jeziku blagoslovja tudi Bog.

IVAN AVSENEK - UMRL

Iz Clevelanda smo dobili žalostni brzojav, da je tam dne 29. februarja umrl v 83. letu starosti znani slovenski industrijalec, gospodarski in politični pisatelj Ivan Avsenek, gotovo ena najmarkantnejših osebnosti v slovenski emigraciji po drugi svetovni vojni. Človek izredne inteligence, energije, ki ga ni zapustila do zadnjih trenutkov, ko je še v pozni starosti pisal redno jasne in globoke glose k vsem gospodarskim in političnim dogodkom v svetu, med emigracijo in v domovini, katere razvoj je spremljal kot malokdo med nami, ga analiziral in s čudovito objektivnostjo presojal njega dobre in slabe strani. Človek iz šole dr. J. Ev. Kreka, ki se je razvil gotovo v eno največjih gospodarskih avtoritet ne samo med Slovenci, temveč med Jugoslavnimi sploh ter je njegov vpliv segal tudi v mednarodne širine. Človek dela na številnih področjih tako praktičnega kakor teoretičnega gospodarskega in političnega, kakor tudi kulturno organizatorskega socialnega in kršč. karitativnega udejstvovanja. Človek krščanske načelnosti in osebne človeške skromnosti, ki si ni pustil pisati o svojem delu niti v Biografskem leksikonu, kateremu je on sam dajal gospodarsko možnost izhajanja ter je do smrti — prav dobesedno vzeto — do smrti zameril Svobodni Sloveniji, ki je ob njegovi 75-letnici prva v javnosti vsaj v glavnem obrisu podala nekaj podatkov o njegovem življenju in delu ter njegovi pomembnosti (30. aprila 1964).

Ta človek, v katerega rokah je bilo toliko niti predvojne gospodarske politike v Sloveniji in v Jugoslaviji, ki je med vojno kot emigrant v Rimu od l. 1943 pomagal toliko slovenskim internirancem in potem beguncem, je zdaj umrl v Združenih državah Amerike, še vedno v vrhovih tamkajšnje in splošno slovenske politične emigracije.

Življenjska pot

Ivan Avsenek se je rodil 28. aprila l. 1889 v vasi Vrbnje, župnija Mošnje. v neposredni bližini naših Brezij. Študiral je potem v Ljubljani in dovršil na Dunaju trgovsko akademijo l. 1910.

Slovenska hiša ni samo ena, slovenska hiša je slednji naša hiša, kjer se govori z otroki slovensko in kjer se spoznavanje sveta začenja v smislu Cankarjeve „naše učenosti“: v slovenskem duhu. Zato: otroci — v slovensko šolo! Starši: s sodelovanjem s slovensko šolo! To se pravi: kakor šola nadaljuje materino vzgojo, tako naj mati izpopolnjuje šolo doma. Le tako sodelovanje z ljubeznijo in žrtvami bo vzgojilo nov rod, ki bo tako slovenski kot argentinski.

Slovenska hiša in slovenski domovi po naših skupinskih naseljih so središča našega slovenskega življenja. To ni nujno, da je nekakšen ghetto v okolju, ampak naj bodo „šolski prostori“ za utrjevanje naše slovenske kulture, iz katere naj prejemajo tudi naši otroci, da bodo nekoč oplenitili tudi svoje argentinstvo s slovenstvom in dvokulturnost, ki je po modernih izkustvih plemenitejša in plodnejša kot neorganska hipna asimilacija. Zato naj ti domovi iz ljubezni; do uspeha otrok v življenju goje to slovensko kulturno rast v novem rodu. To je: vse, kar jim more približati svet staršev: poznavanje slovenskega naroda v zemljepisnem in zgodovinskem pogledu, v kulturni razgibanosti in mednarodnem pomenu, po pesmi in petju in tudi v tem, da bodo vedeli, zakaj smo mi, njihovi starši, zamenjali prostovoljno svoj prelepi

Vstopil je v službo Jadranske banke v Trstu, kjer je bil komaj leto dni, kajti vstopil je v službo Mednarodne špedicijske družbe s sedežem v Parizu, ki je kupčevala predvsem z žitom iz Rusije. Ta ga je l. 1911 poslala v carsko Rusijo, kjer je potem Avsenek bival predvsem v donskem žitnem okrožju, v Rostovu, in pozneje v Odesi, sicer pa po trgovskih poslih potoval po vsej evropski Rusiji, tudi v Moskvo in drugam. Prva svetovna vojna ga je l. 1914 zajela v Rusiji, kjer ga je zadelo usoda „civilnega vojnega ujetnika“, katere pa se je kmalu osvobodil in nadaljeval trgovske zveze s francoskimi in švicarskimi podjetji. V Rusiji je torej spoznal carsko Rusijo, pa tudi boljše-vidsko komunistično revolucijo ter se je šele po vojni l. 1918 iz Moskve in preko Poljske vrnil v Slovenijo.

V Sloveniji, Jugoslaviji in v svetu

V Ljubljani se je dal na razpolago slovenski narodni vladi, kjer je v okviru Žitnega zavoda organiziral Transporte tovornih vlakov z žitom iz Poljske in Češke v Slovenijo, s čimer je bistveno pripomogel, da v Sloveniji ni nastalo pomanjkanje živil. L. 1923 je vstopil kot družabnik v trgovsko družbo Zabret Co. v Britofu pri Kranju, kar je bil odslej njegov poklic do druge svetovne vojne. To družbo je razširil v eno prvih oljarnih podjetij (laneo olje) v Jugoslaviji, ki je tudi mnogo eksportirala v inozemstvo, postal je tako industrijalec.

Toda ni posvetil svojih zmožnosti enemu samemu podjetju, ampak zanimalo ga je tudi teoretično celotno slovensko gospodarstvo in njega politika ter je v tem smislu napisal mnogo aktualnih razprav in študij za revijo Leonove družbe Čas ter kmalu dobil sloves najboljšega slovenskega ekonomista v gospodarskih in finančnih zadevah. Vedno je bil na tekočem v borznih zadevah, saj je vsak dan dobival navsezgodaj že poročila londonskega stanja valut. Njegovo sodelovanje so zaprosila vsa važnejša podjetja v Sloveniji. Postal je član uprave Trboveljske premogokopne družbe, Trgovske, Obrtniške in Industrijske zbornice, Ljubljanske

kraj z begom za ocean v to prostrano pampo. Tako bodo znali ceniti tudi našo osebno žrtve in jo posredovati svojim otrokom... V njih bomo živeli mi sami s svojo usodo. In dokler bomo živeli mi s svojo osebno zgodbom, toliko časa bo živelo v naših tukajšnjih rodovih še slovenstvo, čeprav čez dolga leta morda samo še v zavesti, da so „Argentinci slovenskega porekla“. Tedaj bo veljalo tudi to za uspeh slovenskih šol, ljudskih šol, ki smo jih ta teden nanovo doprli.

Starši, pripeljite svoje otroke iz slovenskih hiš v slovenske domove, in otroci naši, vi Slomškovi Blažeti in Nežice, zarajajte veselo krog svojih učiteljev, potem pa odprite slovensko knjigo in berite, kar je napisal škof Slomšek:

„Oj ljubi, prelepi in pošteni slovenski jezik! S teboj sem prvič klical ljubeznivo mater in dobrega očeta, v tebi me je mati učila moliti in spoznavati Boga, tebe hočem hvaležno spoštovati in te ohraniti kot najdražji spomin na svoje starše... Do svoje poslednje ure hočem najrajši v slovenskem jeziku Bogu hvaliti, najrajši se v slovenskem jeziku učiti... Kot hvaležni otrok svoje ljube matere želim, naj bi bila slovenska moja poslednja beseda, prav kakor je bila slovenska moja prva...“

td

„Peregrinaje“ a Cuba

Monseñor Sergio Méndez, obispo de Cuernavaca (México), es conocido en su país por sus ideas progresistas. Por ello en México se lo conoce con la denominación de “obispo rojo”.

A comienzos de este año monseñor Méndez Areco estuvo doce días en Cuba. Tan pronto como regresó, se dedicó a hacer declaraciones harto fantasiosas.

Entre otras cosas dijo que “la actual economía cubana es un desafío al imperialismo norteamericano”, sin especificar cuáles serían los triunfos de la desastrosa conducción económica comunista en la isla. Luego, refiriéndose a la suerte de la Iglesia cubana, dijo que “se afirma sobre bases nuevas,” añadiendo: “La religión católica debe tener en cuenta la revolución cubana, como lo precisó Fidel Castro.”

Es lamentable que el obispo de Cuernavaca se inspire para sus declaraciones en Fidel Castro, el verdugo de Cuba.

borze, Pokojninskega zavoda itd. Predvsem pa je bilo važno njegovo delo pri Kranjski hranilnici, kjer se je nabiralo premoženje Dravske banovine, s katerim je bilo omogočeno plodno delo banu dr. Natlačenu. V Avseneku je imel svojega gospodarskega svetovaleca in najdijeta denarnih virov, kajti bil je tudi član Banovinskega sveta. Kot tak je bil gonilna sila banovinske podjetnosti.

Toda njegovo delo je presegalo okvir Slovenije. Bil je v upravi tudi Osrednjega urada za zavarovanje delavcev v Zagrebu in celo član izvršnega odbora Narodne banke Jugoslavije v Beogradu. V tem najvišjem jedru jugoslovanskega gospodarstva je branil koristi slovenskega sektorja in mu odpiral nova tržišča na jugu in v inozemstvu.

Še več: država ga je pošiljala kot svojega gospodarskega strokovnjaka tudi na svoja mednarodna trgovska pogajanja. Tako je l. 1927 zastopal Jugoslavijo v Ženevi, leta 1940 pa — v Moskvi pri pogajanjih za sklenitev medsebojne trgovske pogodbe. Tako si je torej po dvajsetih letih zopet ogledal Rusijo — sedaj Sovjetsko zvezo — in jo primerjal s svojimi prejšnjimi skušnjami.

To delo, ki presega moči enega samega človeka, je samo en del Avsenekovega udejstvovanja, morda najprezentativnejši in najvišji, ki najbolj označuje pomen tega gospodarskega strokovnjaka in njegov sloves na gladini državne in meddržavne pomembnosti.

Zadružno ni prosvetno kulturno delo

Toda pravo Avsenekovo delo je bilo namenjeno splošnim gospodarskim podjetjem, ki so nastala iz dr. J. E. Krekovega prosvetno-kulturnega, političnega in gospodarskega katoliško prenovitvenega dela. Bil je član Izvršnega odbora Slovenske ljudske stranke, s čimer slovenskega zadružnega življenja s sodelovanjem pri Zadružni zvezi in nje bankah, tovarnah in drugih ustanovah. Bil je v upravi Nove založbe, član Leonove družbe, najvišje katoliške znanstvene ustanove po zaslugi svojih znanstvenih gospodarskih študij... itd. Povsod je rad pomagal, kjer je bila potrebna njegova pomoč: pri ustanavljanju študentovskega Akademskoga doma, Zadružne šole... predvsem pa Stadijona... itd. Avsenek je bil vedno glavni blagajnik Katoliških shodov, kakor tudi sicer sodelavec pri vseh naših velikih kongresih...

Bil je tudi sicer velik mecen slovenskih umetnikov v času, ko je takih bilo že zelo malo. Njegovo vilo so krasile originalne slovenske podobe in marsikak umetnik bi vedel povedati o njegovi podpori. Prav tako pa tudi mnogo revnih otrok iz njegove podeželske okolice, kateri so dobili ure k birmam, ali obleke itd. iz njegovih rok.

Vojska in emigracija

V prvih letih druge svetovne vojne se je predvsem omejil na to samarijsko delo, kajti njegovo podjetje je prešlo v nemške roke. Pred prihodom Nemcev l. 1943, pa se je umaknil v Rim, kjer se je posvetil socialnemu delu, pa tudi — političnemu. Kot član izvršnega odbora SLS se je postavil z

dr. M. Krekom proti podreditvi Titu kot je hotel tedaj Šubašičev minister dr. Izidor Cankar. Kot tak je ostal v prostovoljni emigraciji ter se je nastanil v Clevelandu ko mu je bilo že 60 let. Ni mu več kazalo začeti znova z gospodarskim podjetjem. Pač pa se je je dal na uslugo slovenskim emigrantom ter je sodeloval pri Ligi katoliških slovenskih Amerikanceh. Sam pa se je začel uveljavljati kot — gospodarski pisatelj in časninar.

Za ameriške liste je pisal v angleščini članke o jugoslovanskem gospodarstvu, za Srbe načrte o novi ureditvi Jugoslavije, za Slovence pa je pisalo velepomembno njegovo časninarsko delo v uredništvu Ameriške domovine in njene priloge Slovenije, glasila Slovenske krščanske demokracije. V Ameriško domovino je pisal uvodnike, ki so glosirali tako ameriško kot svetovno, jugoslovansko in slovensko aktualno problematiko. Ti uvodniki, nepodpisani, ali pa podpisani samo z I. A., so budili pozornost pri vseh emigrantih zaradi svoje jasnosti in preprostosti, kajti videlo se je, da jih piše strokovnjak, ki so mu problemi jasni, in jih suvereno obvlada. Predvsem ga je zanimal vedno problem Slovenije in Jugoslavije, njeno razmerje do centrale ali njena samostojnost in v kakšni meri eno ali drugo. Prav tako razmerje Slovenije do Trsta in njega samostojne države. Bil je oster analizador najnovjših gospodarskih vijug titovskega gospodarjenja in svetovalec novih poti, ki naj bi reševale državo. Ti članki bi že zdavnaj zaslužili, da bi izšli v posebnih brošurah (Morda v Svobodnih pogledih), ker bi dobro ponazorili vso jugoslovansko gospodarsko politiko zadnjih 25 let Titove diktature. Ameriška domovina je z njim izgubila dragoceno moč, ki jo ne bo mogoče nadomestiti, kajti — izkušenj 60 letnega gospodarskega dela ne nadomesti nobena teorija.

Gospodarski pisatelj in časninar

Kot gospodarski pisatelj bo Avsenek še dolgo ohranjal veljavo med najpomembnejšimi slovenskim; ekonomisti. Napisal je mnogo razprav pred vojno v glasilu katoliških znanstvenikov Čas (Leonova družba), po vojni pa predvsem v Zbornikih Svobodne Slovenije, pri katerih je bil reden sotrudnik. Kdor pa bo hotel razumeti jugoslovansko politiko, gledano z emigrantskega in ameriškega stališča, pa bo moral prebrati njegove uvodnike in glose v Ameriški domovini in Sloveniji. Svoje gospodarsko delo v domovini je zdaj v emigraciji dopolnil s časninarstvom, ki prav tako nosi pečat njegove izredne talentiranosti in energije, ki sta ga ohranili mladega še v starčevskih letih.

Zdaj ga ni med nami. Pred leti ga je zapustila tudi ljubeča žena, ki je delila z njim vse dobro in slabo. Njegove tri hčerke, vse z akademskimi poklici, in vnuki, so mu bili v neizmerno veselje.

Svobodna Slovenija žaluje za svojim odličnim sotrudnikom, izraža sožalje njegovim sorodnikom kakor tudi Ameriški domovini ob izgubi člana uredništva, Slovenska krščanska demokracija pa bo pogrešala člana Izvršnega odbora, ki je bil nje najmočnejši stebel. Vsa emigracija pa eno svojih najmarkantnejših osebnosti.

HANOI PROTI NIXONU

SAIGON ZADOVOLJEN Z NIXONOM

Medtem ko so bili komentariji svetovnega tiska ob Nixonovem obisku v Pekingu več ali manj objektivni ter celo moskovski tisk ni bil tako kritičen, kakor so mnogi pričakovali, pa je glasilo severovietnamske KP „Nhan Dan“ objavilo silovit napad, ne na Kitajsko, pač pa na Nixona ter ga označilo za „napadalnega, krutega in perfidnega“.

Neskončni razgovori med ameriško-južnovietnamsko delegacijo na eni strani in severovietnamsko-vietnamsko na drugi, ki se vodijo v Parizu, so trenutno v popolnem zastoj. Komunistična delegacija se namreč med Nixonovim obiskom v Pekingu ni hotela udeleževati sej, sedaj, po gornjem napadu na Nixona, pa ameriško-južnovietnamska delegacija odklanja razgovore.

V članku, ki je skoraj v celoti naperjen proti Nixonu, severovietnamsko komunistično glasilo Nhan Dan med drugim z nezadovoljstvom ugotavlja, da so v Pekingu razpravljali o problemih Indokine, ne da bi o tem predhodno obvestili prizadete države med njimi Hanoi. Nato pa dobesedno nadaljuje:

„Kriminalna vojna, ki jo Nixon vodi v Vietnamu, njegove predrzne akcije v zvezi z vietnamskim problemom in njegove bučne izjave o dobri volji do azijskih narodov in ostalega sveta dokazujejo, da je Nixon človek, ki stoji na

čelu vrste napadalnih, krutih in perfidnih imperialistov.“

Nasprotno pa v Južnem Vietnamu prikazujejo Nixonov obisk v Pekingu kot za Vietnam pozitiven doprinos k reševanju zadevnih problemov ter se zlasti strinjajo z vsebino skupne Nixonove in Čuenlajeve izjave.

Južnovietnamski zunanji minister Lam je na tiskovni konferenci med drugim izjavil: „Nihče, ki mu je mar mir, Nixonovega obiska ne more kritizirati, ker je bil njegov končni namen normalizirati odnose med dvema velikima silama, ki sta si bili v laseh, in preprečiti vojaški spopad med dvema velikima državama. Načela, ki so izražena v skupni izjavi, se strinjajo z južnovietnamsko zunanjo politiko miru. Ta načela pomenijo spoštovanje suverenosti in narodne celovitosti, nevmešavanje, nepristranost in mirno sožitje.“

Napadel pa je Lam tisti del kitajske izjave, v katerem Čuenlaj zagovarja vietkonški načrt kot edino sredstvo za konec vietnamske vojne: „V tem pogledu je Kitajska spet pokazala svojo dvoličnost, ko na eni strani trdi, da nasprotuje tujemu vmešavanju, tujemu gospodstvu in drugim tujim vplivom, na drugi strani pa trdi, da je odločena podpirati akcije, ki so istovetne direktnemu vmešavanju v notranje zadeve drugih držav.“

Politično-gospodarska kriza v Pakistanu

BOJ MED PROSOVJETI IN PROKITAJCI

Komaj tri mesece po koncu silovitega poraza, ki ga je Zahodni Pakistan doživel, ko je Vzhodni Pakistan, sedaj Bangladeš, proglasil po krvavi vojni svojo neodvisnost, stoji ta ubožnata država pred novimi resnimi notranje-političnimi in gospodarskimi problemi, ki spravljajo v nevarnost miren razvoj te države.

V minulih mesecih se je gospodarski položaj Pakistana tako poslabšal, da je prišlo do velikih delavskih izgrediv po vseh večjih industrijskih mestih v državi ter so v mnogih slučajih uporniški delavci zasedli tovarne in ustavili obrate. Lastniki tovarin in bančniki v Pakistanu so si ustvarili svojo zaprt družbo, ki ji ni mar ne vlada ne razmere, v katerih se njihova domovina nahaja. V splošni zmešnjavi, ki je vedno večja v Pakistanu, se je zadnji teden začela upirati tudi policija in je proglasila in izpeljala veliko stavko, katero so izkoristili kriminalni elementi, ki so ropali, požigali in pobijali mirno prebivalstvo. Bhuttova vlada se nahaja pred resno politično-gospodarsko krizo, zlasti še, ker se je tudi parlamentarna opozicija z vso silo zagnala proti njej.

Ker je Pakistan v boju z Bengalijo podpirala komunistična Kitajska, Indija, ki je podpirala Bengalijo, pa ZSSR,

sedaj pakistansko časopisje napada Moskvo, da stojijo za izgredi v državi sovjetski agenti, ki da jim je tudi uspelo zaneti; nevarno policijsko stavko, s čimer naj bi dosegli padec Bhuttove vlade. Razni pakistanski politični veljaki, ki stojijo za Bhutto, so tudi obtožili ZSSR, da na skrivaj pošilja orožje uporniškim plemenom v Beludžišanu in drugih severozahodnih pakistanskih provincah.

Ko se je Bhutto polastil oblasti v Pakistanu, se mu je deloma posrečilo razkrojiti silo, ki so prej tvorile steber Yahya Khanove vlade: vojsko in bogate plasti naroda. Odkar je Bhutto na vodstvu pakistanske vlade se najbogatijejši pakistanske družine ne menijo za Bhuttove grožnje, da jih bo dal izgnati ali celo usmrtiti, če ne bodo znova vrnile v državo nad 400 milijonov dolarjev, ki so jih po Yahya Khanovem padcu spravile iz države v inozemske banke.

Bhutto ima tudi velike probleme s pakistansko vojsko, ker je dal obnem za Yahya Khanom zapreti tudi šefa vojaškega štaba grala. Abdul Hamida Khana in še več drugih visokih častnikov. Vojska, ki je bila demoralizirana zaradi poraza v Bengaliji, je dobila s tem še nove udarce, ki si jih Bhutto težko šteje v svoje dobro.

Predvsem v policijske vrste je

Mednarodni teden

Severnoameriška vesoljska ladja Pioneer-10 leti brez problemov proti Jupitru. Iz kontrolnega središča v Pasadenaju v Kaliforniji so s kratkimi raketnimi užigi usmerili ladjo na linijo poleta, kakor so jo določili ob izstrelu s Cap Kennedy. Strokovnjaki še preiščujejo, kako bi Pioneerja preusmerili, ko se bo približal Jupitru, da bi dobili čim več podatkov o največjem planetu našega osončja in o njegovih satelitih.

Prihodnji predsednik Glavne skupščine ZN bo namestnik poljskega zunanega ministra, 47 letni Stanislaw Trepczynski.

Kitajska vlada je povabila na obisk v Peking severnoameriškega senatorja Mika Mansfielda in Hughia Scotta. Prvi je demokratski govornik ameriškega senata, drugi pa republikanski. Mansfield je bil profesor za kitajsko in azijsko zgodovino na univerzi v Montani. Scott pa je napisal knjigo o kitajski umetnosti. Opazovalci ugotavljajo, da ameriška vlada doslej ni uradno povabila še nobenega kitajskega komunističnega veljaka na obisk v Washington.

Gospodarske razmere v Čilu postajajo tako kritične, da je bil marksistični predsednik Allende prisiljen zagroziti, da bo uvedel živilske karte, „da bom tako zaščitil Čilu bodočnost“. Večino mesa Čile uvaža iz Argentine, poleg tega pa Čile uvaža tudi ves svoj sladkor, kavo in čaj ter večino presnega masla. Allende je izjavil, da bi s prepovedjo uvoza mesa Čile lahko prahrnil 100 milijonov dolarjev, „toda naša buržuazija se noče odpovedati mesu“.

Trije ciprski škofje so predložili Makariosu, naj odstopi kot predsednik Cipra, „ker po zakonih grške pravoslavne cerkve škof ne sme izvrševati tudi svetno oblast“. Pristaši Makariosa so uprizorili po ulicah Nikosije in drugih ciprskih krajih demonstracije proti trem škofom. Makarios škofom še ni odgovoril.

Bhutto vrnil pristaše svoje Ljudske stranke, ki je pro-kitajska, kar zopet ni všeč drugim državnim ustanovam in organizacijam, ki so sicer bile za naslon na Kitajsko, dokler je trajal boj z Bengalijo in proti Indiji, sedaj, po koncu sovražnosti, pa spet odklanjajo sleherno zunanje-politično in vojaško naslonitev na kogar koli, najmanj na Peking. Druga najmočnejša pakistanska stranka, Narodna stranka, je pro-sovjetska ter v sedanjem trenutku zato huda nasprotnica Bhutta, ker se je naslanjal na Kitajsko.

Opazovalci teh notranje-političnih in gospodarskih razmer v Pakistanu na ugotavljajo, da je severnoameriški vpliv skoro neopazen, vsaj kar se tiče pakistanske javnosti, kljub temu, da je tudi Washington stal za Pakistanom proti Indiji in Moskvi, ko je šlo za Vzhodni Pakistan odn. Bengalijo.

na vrhu in ocenimo vse vidike tega problema.“

Džamija v Ljubljani

Pisec članka nadaljuje: Videti je, da je muslimanska verska skupnost v Ljubljani pravzaprav edina organizirana sila, ki deluje za Bosance. Samo za ilustracijo povemo, da so se pred časom prosili za zgraditev džamije v Ljubljani, za kar so dobili tri lokacijska mesta. Pred kakima dvema mesecema je ljubljanski urbanistični zavod sporočil muslimanski verski skupnosti, ki se je odločila, da je zanje najprimerneje graditi džamijo za Bežigradom. V prvi fazi bodo zgradili tamkaj muslimansko župnišče, z drugi fazi pa bodo postavili še minaret. Ni še znano, da bi katerakoli organizacija s samoprispevkom in s pomočjo iz Sarajeva zaprosila za gradnjo bosanskega kulturnega ali družbenega prostora v Ljubljani.

Odgovarjajo bosanski delavci

Nedeljko Glamčanin (je v Sloveniji 6 let in govori gladko slovensko): „Pri Gradisu sem tesar in zaslužim 1200 dinarjev na mesec. Tu sem hodil v šolo za kvalifikacijo. Na našem gradbišču se komajda čuti razlika med Slovenci in delavci drugih republik. Vendar pa se zaostrejo mednarodni odnosi

Zlat obroček svinji na rilcu je lepa, a bedasta ženska.

Knjiga pregovorov, 11, 22.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

VLADNA KRIZA IN NJE ODTENKI

V četrtek, 2. marca zvečer so časopisji z velikimi črkami poročali o vladni krizi, ki je nastopila v Argentini. Ta dan so namreč odstopili vsi ministri. Kaj kmalu pa so poročila nehala uporabljati besedo „kriza“, kajti politični opazovalci so spoznali, da gre le za majhno spremembo v vladni ekipi. Bolj resno je bilo, da so ostavke poslali tudi vsi guvernerji posameznih provinc. Nekatere ostavke so sprejeli in tudi že (kot v primeru La Rioje) imenovali naslednika.

Kar pa se ministrov tiče, je videti, da večjih sprememb ne bo. V trenutku ko pišemo to poročilo, še ni uradne izjave. Razen kar se tiče notranjega ministra dr. Mor Roiga, o katerem je sam predsednik gen. Lanusse rekel, da ga je prosil, „naj obdrži ostavko v žepu“. Prav tako menijo opazovalci, da bodo ostali ministri za delo, za zunanje zadeve, za finance, za javna dela, za pravosodje in verjetno tudi prosvetni minister. Zamenjali pa bodo ministere za industrijo, za poljedelstvo in živinorejo in trgovskega ministra. Tudi minister za socialno skrbstvo, Francisco Manrique, bo po vsej verjetnosti potrjen na svojem mestu. Celotno predsednika Centralne banke dr. Brignone, ki je bil večni kandidat za izmenno, bo

verjetno ostal na svojem mestu. V čem je torej sprememba?

Spremembe v bistvu sploh ni. Vlada, ali bolje rečeno junta, ki jo vodi, tudi v bodoče ne misli spremeniti političnega niti gospodarskega delovanja. Načrt, ki ga je vlada objavila ob koncu leta, bo skušala izpeljati čim bolj popolno, a ni pričakovati sprememb v usmeritvi. Zamenjave v vladi stremijo le za večjo kohezijo gospodarske ekipe. Prav zato bodo zamenjani trije ministri gospodarskega področja. Ostal bo le finančni minister dr. Cayetano Liciardo, kateri pravzaprav nima ne v vladi ne zunaj nje ostrih kritikov.

Kot se iz gornjega vidj (seveda, če se uganjanja opazovalcev izkažejo za pravilna), verjetno sedanja vlada sploh ne misli spremeniti gospodarske politike. Če bo šlo vse po sreči, bodo čez eno leto volitve in v tako kratkem razdobju res ni misliti na kako revolucionarno spremembo. Tudi ne na kak vojaški udar, ker ta pri civilnem prebivalstvu ne bi imel zaslonke.

Prav s tega vidika je položaj vlade svojevrsten. Vsi jo kritizirajo, mnogi so celo v ostri opoziciji. To je dokazala zadnja delavska stavka, ki je po obsegu daleč presejala celo račune samih sindikalistov. Vendar so vsi edini v tem, ko želijo, da bi vlada ostala in oblast mirno pripeljala v civilne roke. Vendar je to še daleč.

Brandtova večina se manjša

SAMO ŠE ŠTIRJE POSLANCI

Zahodnonemški socialistični kancler Willy Brandt, ki je s Sovjeti in Poljaki podpisal pogodbe, s katerimi priznava sedanjo razmejitev med Poljsko in Nemčijo ter se je s tem odpovedal velikemu delu bivšega nemškega ozemlja na račun Poljski, ima zadnje čase vedno večje težave v svoji socialistični stranki.

Mnogi zahodnonemški socialisti so nezadovoljni z Brandtovo „Ostpolitik“ ter je veliko socialistov izstopilo iz stranke. Nekateri so javno objavili, da izstopajo in prehajajo v opozicijsko krščansko-demokratsko stranko.

Najhuje pa je Brandta prizadel izstop 56 letnega poslanca dr. Herberta Hupke, ker se je z njegovim prestopom v krščansko-demokratsko opozicijo v bonnskem parlamentu njegova večina zmanjšala na samo štiri poslanca.

Dr. Herbert Hupka je odločen nasprotnik Brandtovih pogodb s Sovjeti in Poljaki, zlasti, ker je doma iz Zgornje Šlezije, ki je bila po drugi svetovni vojni dodeljena Poljski. Dr. Hupka je v parlamentu napadel pogodbo s Polj-

ske in se vprašal, zakaj ZSSR ne vrne Poljski poljskega področja, ki si ga je pridržala po drugi svetovni vojni.

Nekaj ur pred njegovim izstopom iz socialistične stranke so v parlamentu Hupko izključili iz parlamentarne zunanje-političnega odbora in iz odbora za vse-nemške zadeve. Hupka je takoj po svojem izstopu iz socialistične stranke objavil, da je zaprosil za vstop v opozicijsko krščansko-demokratsko stranko.

Iz zunanje-političnega odbora so istočasno s Hupko izključili tudi dva druga člana tega odbora, in sicer Willyja Bartsha in dr. Franza Seumeja, ki predstavljata Zahodni Berlin v parlamentu. Njunjo nasprotovanje Brandtovim pogodbam s Sovjeti in Poljaki ne more škodovati vladni večini v parlamentu, ker poslanci iz Zahodnega Berlina nimajo glasovalne pravice v bonnskem parlamentu.

Ko je pred oktobrom 1969 Willy Brandt sestavil svojo socialistično vlado, je imel v bonnskem parlamentu večino 12 poslancev. Danes jih ima samo še štiri.

„Bratski tujei“

V reviji „Slovenija“, ki izhaja v Ljubljani, je v novembrski številki leta 1971 objavil Peter Likar članek, kjer prikazuje stanje neslovenskih delavcev v Sloveniji. Objavljamo konec članka.

Zanimalo nas je, na kakšen način se delavci odločajo za odhod v Slovenijo.

„Ti tokovi se formirajo žal najpogosteje mimo naših pa tudi uradnih institucij,“ je povedal predsednik. „Predvsem odhajajo v druge republike s pomočjo osebnih zvez, v redkih primerih pa preko zavodov za zaposlovanje. Od kakih 50.000 Bosancev, kolikor se jih je v zadnjih letih zaposlilo pri vas, je šlo preko naših zavodov za zaposlovanje le 7.335 ljudi. Tako neorganizirano poslan delavec pa seveda povzroča škodo tako sebi kot okolju, v katero prihaja. S tem mislim na številne probleme, ki nastajajo, ko se nekdo vrašča v novo okolje. Večno ostajajo odprta vprašanja odtujenosti, prepuščenosti svoji usodi in občutju najemniskih odnosov. Mislim, da o vseh najosnovnejših človeških vprašanjih, ki zadevajo tudi Bosance, premalo ali pa nič ne razmišljamo niti mi sami, ki smo dolžni skrbeti za svoje ljudi, niti vi.“

Djuro Vekić kritično razmišlja tudi o Slovencih:

„Kjer je vsaki četrti zaposleni iz

druge republike, si pač ni mogoče večno privoščiti izolacionizma. Slovenci boste morali slejkoprej razčistiti ekonomske, pa tudi čustvene in moralne odnose do Bosancev in druge tuje delovne sile. Spričo dejstva, da imate naše ljudi pri vas že po deset in dvajset let, morate pač upoštevati, da Bosanci niso pri vas kratkoročni element.“

Mnogi Bosanci ostajajo v Sloveniji trajno, poročijo se in vrastejo v naše razmere. Kako vi, kot predsednik sindikatov, gledate na to vprašanje?

„Menim, da je normalen proces. Ker so zaposleni Bosanci v Sloveniji konstanta, se bo proces aklimatizacije in vraščanja nadaljeval in v tem ne vidim nič slabega. Naši ljudje se po po mojem mnenju tej misli ne upirajo. Zlasti ne tisti, ki se odločajo za zaposlitev v industriji. Da do tega zlivanja dnevno prihaja, dokazuje struktura zaposlenih po nacionalnosti in vrsti slovenskih podjetij. Proces bo seveda počasnejši, če bodo naši ljudje še naprej živeli v ločenih naseljih, če ne bodo samoupravno integrirani.“

Predlagam, da se v zvezi s to problematiko sestanejo z vašimi ljudmi

Novice iz Slovenije

TOLMIN — V Tolminu so proslavili 110-letnico ustanovitve Narodne čitalnice. Ustanovljena je bila 20. februarja 1862 na pobudo narodnega buditelja dr. Karla Lavriča, v prvem obdobju je bil tudi Josip pl. Premerstein, ki je bil kasneje kranjski deželni glavar. Časovno je bila to peta čitalnica na slovenskem ozemlju; prva je bila ustanovljena v Trstu 29. januarja 1861, druga v Mariboru 17. julija, tretja v Ljubljani 30. avgusta, obe istega leta, četrta je bila v Celju 16. februarja 1862.

METLIKA — V metliški občini nameravajo ukiniti več podružničnih šol metliške osnovne šole. Do tega koraka jih je privedlo nenehno upadanje učenec v nekaterih šolah. Eden glavnih razlogov je odseljevanje ljudi v mesta ali v tujino za zaslužkom. Tako so ugotovili, da bo v Radovici v letu 1973 samo 11 otrok v prvih štirih razredih; podobno je v Božakovem in še kje. Otroke bodo iz vaških šol prešolali na metliško, kjer prostora ne manjka; težji pa je problem organizacije prevoza otrok, ker so ceste izredno slabe. Drugi razlog za ukinitve šol je pomanjkanje učnih moči; ni jih mogoče dobiti za poučevanje v odročnih krajih.

ILIRSKA BISTRICA — Bistričani nameravajo ustanoviti krajevni muzej, v katerem bi bili zbrani najpomembnejši zgodovinski in krajevni predmeti, zapisi in drugo. Začeli so že zbirati stare predmete, a težava je, ker nimajo še prostora, kjer bi vsaj začasno spravili nabrane materialje.

MURSKA SOBOTA — V Prekmurju je izbruhnila v januarju epidemija gripe, ki jo je povzročil virus A-2. Po zdravniških podatkih je v dneh od 1. do 10. januarja ležalo v Pomurju nad 2000 ljudi zaradi gripe, 15. januarja pa so samo v soboški občini zabeležili 670 novih obolenj, ta številka pa je še višja, ker so se ljudje, zlasti po deželju zdravili brez zdravniške pomoči. Letošnja gripa pa je po izjavah zdravnikov dvainpolkrat blažja kot tista pred dvema letoma.

KOPER — Predstavniki koperske Luke in češkoslovaško podjetje Cechofraht so podpisali dveletno pogodbo o tranzitu češkega blaga skozi kopersko pristanišče. Predvidevajo, da bo že letos šlo skozi Luko okrog 150.000 ton blaga iz češkoslovaške.

LJUBLJANA — Podjetje Inex-Ardria-aviopromet, ki je lani prepeljalo s svojimi štirimi letali tipa DC-9 in en DC-6B 355.909 potnikov, se je zaradi povečanega prometa odločilo za nakup letala DC-8 s 183 sedeži. V glavni sezoni pa nameravajo najeti še letalo DC-9 s 115 sedeži. S tem bodo skušali povečati zmogljivost prevoza skoraj za polovico.

CELJE — Slovensko ljudsko gledališče bo letos postavilo na oder Sofo-

klejevo Antigono po prvem slovenskem prevodu iz izvornika, ki ga je prevedel Kajetan Gantar. Doslej so namreč slovenske gledališke uprizoritve uporabljale prevod nemške priredbe besedila.

VRTOJBA — Stoletnico slovenske šole so proslavili 16. januarja v tem vipavskem kraju. Ob jubileju so vzidali v šolo spominsko ploščo.

LJUBLJANA — Pisatelj Smiljan Rozman je v klubu kulturnih in znanstvenih delavcev pripravil razstavo svojih risb.

LJUBLJANA — V Jugoslaviji ima Ljubljana na 100 stanovanj 20 avtomobilov, na drugem mestu je Novi Sad s 15 avtomobilov. Pri telefonih pa vodi Beograd s 13 telefoni na 100 stanovanj, Ljubljana in Reka pa imata po 10 telefonov na 100 stanovanj. Zagreb ima komaj 12 avtomobilov in manj kot pet telefonov na 100 stanovanj.

Umrlj so od 10. do 18. februarja 1972:

LJUBLJANA — Marija Lenassi r. Križaj (99); Josip Jelovšek; Marija Kerpan r. Doljak (61); Franc Usenik; Jakob Svetek, urar v pok.; Emil Povoden; Alojzija Znidaršič, upok. Tob. tovarne (90); Ema Škrjanc; Alojzija Terlikar (88); ing. Zoran Rant (68), univ. prof., dopisni član SAZU, umrl v Muenchen; Ivanka Oblak (72); Ivanka Žerjav r. Pakiž; Jože Vadnov, upok. žel. inšpektor (86); Pavla Tavčar r. Strle; Ana Čišnar upok. Tob. tovarne (92); Ladislav Eleršek, inž.; Jože Jelovšek, kroj. mojster; Andrej Šifrar, tajnik društva slovenskih vojni dobrovoljcev in računovodja v pok.; dr. Josip Tomšič; Josipina Zupanc r. Hudeček, zlatarski mojster v pok. (87); Anton Toplikar (57); Peter Franks (83); Ana Šetina r. Illity; Maks Završnik up. klepar; Franc Vovk, up. Tob. tovarne (91); Ančka Bratok r. Simončič; Frančiška Tavčar r. Podlogar; Antonija Podobnik r. Skvarča.

RAZNI KRAJI — Zalika Topolovec r. Rodošek; Podlehnik; Ludvik Razdrin, pilot (se smrtno nesrečel pri eksploziji letala družbe JAT nad češkoslovaško); Bohinjska Bistrica; Franc Mešec, Sp. Bitnje; Katarina Bankovič r. Podbevšek (86), Dob; Čašper Škrbec, Stari trg pri Ložu; Anton Verhovec, up. železniški nadzornik, Laško; Ida Kosovel, r. Ušaj, Črniče; Franjo Trebec, b. avtoprevoznik, Kranj; Franc Zalaznik, Maribor; Jože Koroseč, upok. učitelj (84), Maribor; Just Šaubach (74); Francka Bertonec, Kranj; Alojz Zavolovec, Radmirje; Štefan Lovšin, krojaški mojster, Ribnica; Jakob Sežun (79), Celje; Jožica Počivalšek, Eohtar, Domžale; Cecilija Snoj, Sp. Zadobrova; Marija Urbanc, šentjakob; Alojz Karlič Vidžon, ljudski glasbenik in skladatelj (62); Gornje Brece pod Matajurjem, Benška Slovenija; Anton Sešker, upok. mizar, Preserje; Jožefa Krušič, Celje; Miha Primec, Celje; Viktor Weber, up. žel. inšp., Kamnik; Miro Abram, Koroška Bela; Rudolf Šebilia, Krško; Terezija Golob, Zagorje; Anton Uštar, up. rudar, Laško; Marija Meljo, Vevče; Franc Majdič Mengerš; Ivan Pinterič (90), up. železničar, Vrhnovo; Anica Felhinje; Vinko Pišer, Rogaška Slatina; din r. Polak, Naklo; Alojz Pavlič (74), Štefan Skok, Mengeš; Andrej Burger, inž., Piran; Marija Kolar, Zagorje pri Lesičnem; Marija Pizmoč r. Sivec (91), Zalog; Janko Kerč, Domžale; Bogomir Gajser, Kranj; Ivan Čendak, Dekani.

SLOVENC I V ARGENTINI

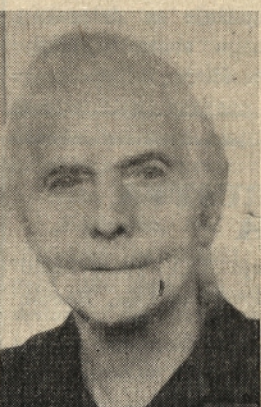
Osebnosti

Poroka. V soboto, dne 12. februarja, sta stopila pred poročni oltar v župniji sv. Marjete Kasijske v Boulogne Elena Dovč in Gustavo Adolfo Chiariano. Za prič sta bila oče neveste g. Gabriel Dovč in ženina mati ga. Edelmira de Chiariano. Vsi jim želimo obilo sreče v zakonu.

Družinska sreča. V družini Lojzeta Petek in Marije r. Kopač se je rodil sinček, ki bo pri krstu dobil ime Marko. Čestitamo.

DRUŽINSKI JUBILEJ

90-letnica ge. Julijane Avguštin

Redki so jubilatki ki dosežejo tako visoko starost in le malo smo jih mogli zabeležiti v kroniki našega lista. Te dni se je uvrstila med 90-letnike gospa Julijana Avguštin mati g. župnika Sv. Marjete Kasijske v Bulogne, škofija San Isidro. Pri njem je obhajala ta jubilej in bila v mislih tudi pri svojem drugem sinu, ki je osebnj tajni msgr. Hornboka direktorja v Mohorjevi tiskarni v Celovcu.

Jubilantka je bila rojena 22. februarja 1882 v Retečah pri škofiji Loka na Gorenjskem kot hči posestnika-kmetja Franca Volčiča, p. d. pri Janežu. Dom je stal poleg farne cerkve. Po materi Neži Kalan je gospa Julijana sorodnica pok. prelata Andreja Kalana, ki je bil doma v Pevni pri Crngobu.

Gospa Julijana se je poročila z Jožetom Avguštinom železniškim zvaničnikom v Gorenji vasi in tako živela kot žena delavca v preproščini in trdem delu.

Leta 1929 je bil mož službeno premeščen v Ljubljano na čuvajnico poleg Velesejma na Celovski cesti. Jubilantka je izkazala na tem mestu veliko dobrot revnim dijakom in je bila prava „mati študentom“. Ko je bil njen sin Albin v bogoslovju v Ljubljani je večkrat prišel ob sredah v družbi sošolcev na malico in jim je mati vsem z velikim veseljem postregla. V domu jubilantke se je redno molilo in vsako nedeljo in praznik se je vsa družina udeležila sv. maše.

Ko ji je 13. julija 1959 umrl mož, je ostala precej osamela med sorodniki, zato jo je sin župnik g. Albin vzel k sebi v Argentino, kamor je prispela z letalom na Veliko noč 29. marca 1970, ko ji je bilo 88 let.

Jubilantka je pri svojih visokih letih še kar zdrava. Trdo delo in pošteno krščansko življenje sto ji po božji volji omogočila, da je doseglo tako visoko starost.

Bog ji daj med nami preživeti še ga življenja, pri dragem ji sinu g. župodkaj srečnih let v pozni jesen; njene-niku Albinu.

Jubilantki iskreno čestita tudi Svobodna Slovenija.

Ko i je 13. julija 1959 umrl mož, je ostala precej osamela med sorodniki, zato jo je sin župnik g. Albin vzel k sebi v Argentino, kamor je prispela z letalom na Veliko noč 29. marca 1970, ko ji je bilo 88 let.

Jubilantka je pri svojih visokih letih še kar zdrava. Trdo delo in pošteno krščansko življenje sto ji po božji volji omogočila, da je doseglo tako visoko starost.

Bog ji daj med nami preživeti še ga življenja, pri dragem ji sinu g. župodkaj srečnih let v pozni jesen; njene-niku Albinu.

Jubilantki iskreno čestita tudi Svobodna Slovenija.

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani. Bil je doma kaplan v Sv. Križu in na Vrhniki. L. 1945 je odšel v begunstvo, ki ga je deloma preživel v Italiji, deloma v Avstriji, dokler ni l. 1948 prišel v Argentino. Bil je dolgo kaplan v Floridi, kjer je redno skrbel za Slovence v verskem oziru. Danes ima lepo župnijo Sv. Marjete Kasijske v predmestju Buenos Airesa, kjer uspešno dela in še vedno rad sprejme Slovence v cerkev in v župnišče. Čestitamo mu k uspešnem delu in želimo še dolgo let!

Rev. Albin Avguštin je ob svoji 90. letni materi slavil 60. letnico. Rojen v Retečah pri škofiji Loka 8. 3. 1912. Posvečen je bil v duhovnika 2. 7. 1938 v Ljubljani

Popravek. — V članku k Vombergarjevi sedemdesetletnici bi se konec prvega odstavka moral glasiti: „3. aprila 1932 je bila premiera Vode — pisatelj je bil 30-leten visokošolec — v Grobljah pri Domžalah.“ Izpad pomišljaja je spremenil smisel stavka.

PRIČETEK NAŠIH OSNOVNIH ŠOL

Buenos Aires: v Slovenski hiši v soboto, 18. marca ob 9.
Berazategui: v soboto, 18. marca ob 15.
Bariloche: po dogovoru.
Carapachay: vpisovanje 11. marca ob 16, šola 18. ob 15.
Castelar: v soboto, 11. marca ob 8,30.
Mendoza: kot bo sporočeno.
Miramar: po dogovoru.
Ramos Mejía: v soboto, 18. marca ob 8,15.
San Justo: v soboto, 11. marca ob 8,15.
San Martín: v soboto, 11. marca ob 16.
Slovenska vas: po dogovoru.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855
C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed
specialist za ortopedijo in travmatologijo
Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

Dr. Tone Žužek ADVOKAT

Uradije od 17.30 do 19.30.
Ponedeljek, sredo, petek

Lavalle 2331, p. 5. of. 10

T. E. 47-4852

OBVESTILA

SOBOTA, 11. marca 1972:

V Slovenski hiši popravni izpiti Slov. srednješolskega tečaja ob 15.30.
V Carapachayu vpisovanje otrok v slovensko šolo ob 15

NEDELJA, 12. marca:

Tradicionalna tombola v Slomškovevemu domu.

ČETRTEK, 16. marca 1972:

V domu v San Martinu bo imela ob 18.30 Liga žena-mati svoj prvi letošnji sestanek. Vabljeni dekleta in fantje.

SOBOTA, 18. marca 1972:

V Slovenski hiši vpisovanje v Slov. srednješolski tečaj in začetna sv. maša ob 16.

NEDELJA, 19. marca 1972:

Društvo Slovenska vas vabi svoje članstvo na 19. redni občni zbor, ki bo ob 15 v Hladnikovem domu. V primeru, da občni zbor ob napovedani uri ne bi bil sklepen, se bo vršil eno uro kasneje ob vsako udeležbi članstva.

SDO

SFZ

Zvezna občna zbor

- Čas: v nedeljo, 19. marca po slovenski maši, ki bo ob 9.30
 - Kraj: Slovenska hiša
- Iz vsakega krožka oz. odseka naj se poleg delegatinje oz. delegata udeležijo občnega zbora še štiri volilke oz. štirje volivci.

XXV. REDNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Upravni odbor društva Zedinjena Slovenija sklicuje XXV. redni občni zbor v nedeljo, 19. marca 1972, ob 9,30 v prostorih Slovenske hiše, Ramón Falcón 4158, Buenos Aires.

Dnevni red:

1. Izvolitev dveh overovateljev zapisnika in preštevateljev glasov.
2. Čitanje in odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora.
3. Poročili upravnega sveta, nadzornega odbora ter sklepanje o njih.
4. Povišanje članarine in posmrtnine.
5. Slučajnosti.

Po določili 16. člena društvenih pravil bo občni zbor sklepen ob vsaki udeležbi eno uro pozneje, kot je sklican.

Z vsemi pravicami se morejo med seboj zastopati zakonci ter starši in otroci. Pooblaščenec morejo imenovati tudi člani, ki bivajo izven velikega Buenos Airesa, ali jih ovira bolezen ali službena zaposlitev. Pooblaščenec se morajo izkazati s pisnimim pooblastilom.

Pred občnim zborom bo v kapeli Slovenske hiše sv. maša.

Upravni svet

Če vložite denar v

Kreditno zadrugo SLOGA

imate od tega več koristi, kot na prvi pogled izgleda.

- Za denar, ki vam je vedno na razpolago, so pri nas za leto 1972 predvidene 22% oziroma 24% obresti. Za naložbe pod istimi pogoji plačajo druge kreditne družbe največ 18% oz. 20% obresti.
- Denar, naložen pri nas, gre v obliki posojil med naše rojake in odlično pomaga pri gospodarskem napredku slovenskega človeka v Argentini.
- Kot član naše zadruge imate vedno prednost za posojilo po ugodnih pogojih. Trije razlogi, katere velja premisliti, predno naložite svoje prihranke.

Informacije v naši pisarni v Ramos Mejiji (Bmé Mitre 97) ob torških, četrkih in sobotah od 16 do 20 ali po telefonu 658-6574.

PETEK, 24. marca 1973:

Zveza slov. mater in žena bo pripravila predavanje g. dr. F. Zaklja z naslovom: Rožmanov pomen v sodobnosti.

23. aprila 1972

TOMBOLA NA PRISTAVI

POGREBI
PREVOZI
POROKE
PREVOZ BOLNIKOVI

CASA ROSSI

T. E. 658-4058

Alvarado esq. Bolívar

Ramos Mejía

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 8824

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 1.086.173

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1972: za Argentino \$ 5.500.— Pri pošiljanju po pošti \$ 5.700.— ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

Zavedni Slovenci!

Vabimo vas na prijateljsko kosilo (asado) v korist Slovenskega zavetišča, ki bo 19. marca 1972 v Zavetišču.

Sv. maša bo ob 11,30.

Zveza žena in mater bo imela svoj velikonočni štant.

Cena za osebo \$ 15, otroci polovično.

Slovenci, s svojo udeležbo boste podprli nujno potrebno socialno dobrodelno ustanovo.

Vabi vas odbor

Martín Fierro 4262, Barrio Peluffo, San Justo.

Slovenska krščanska demokracija — Slovenska ljudska stranka, sporoča Slovincem v izseljenstvu, zamejstvu in v domovini, da je 29. februarja t. l. umrl v Clevelandu v 83. letu starosti industrialec, finančnik, gospodarstvenik, socialni delavec, mecen in publicist, gospod

Ivan Avsenek

član načelstva SKD - SLS

Z globoko hvaležnostjo ga štejemo med najzaslužnejše Slovence za gospodarsko, kulturno in politično rast našega naroda. Bog mu bodi plačnik.

Buenos Aires, 6. marca 1972.

Miloš Stare
načelnik SKD-SLS

INFORMACIJA

o osnovnih statističnih podatkih in o gibanju članstva Zveze komunistov v Ljubljani

Sestavil: Gojko Stanič

Končujemo z objavo poročila o razmerah v partijskih vrstah v Ljubljani v letu 1968.

8. Izstopanje iz Zveze komunistov

Zadnji dve leti je izredno poraslo število članov, ki samovoljno zapuščajo ZK. V letu 1966 je ZK zapustilo 260 članov, v letu 1967 že 552 članov in v prvem polletju 1968 že kar 342 članov. To gibanje bo po vsej verjetnosti letos svojo dosedanje smer nadaljevalo. Zato se moramo s tem vprašanjem zelo podrobno seznaniti, ga preučiti in storiti konkretne, politične, praktične in organizacijske ukrepe.

Podal bom kratek prikaz nekaterih osnovnih statističnih podatkov. Globlja analiza motivov bo narejena posebej kot seminarska naloga.

Zaposleni člani ZK izstopajo malo bolj kot tisti, ki so že izven delovnega razmerja, oz. so še v šolah. Najbolj izstopajo iz ZK delavci, in sicer jih je izstopilo iz ZK dvakrat več, kot pa je v ZK njihov delež članstva. Med delavci pa VKV delavci ne izstopajo tako močno. Najbolj izstopajo predvsem tiste kategorije delavcev, ki so na najnižji družbeni lestvici. Čeprav imamo v ZK sorazmerno zelo malo ne kvalificiranih delavcev, pa jih je iz ZK izstopilo proporcionalno največ, t. j. štirikrat več, kot pa je njihov delež v strukturi članstva ZK. Polkvalificiranih in kvalificiranih delavcev pa je izstopilo iz ZK še enkrat več, kot znaša njihov proporcionalni delež v celotnem članstvu ZK.

Značilno je, da kategorije članstva v višjo in visoko izobrazbo najmanj izstopajo iz ZK. Tudi članstvo s srednjo izobrazbo sorazmerno manj izstopa iz ZK, kot pa je tega članstva v vrstah

ZK. Med članstvom z nižjo izobrazbo ponovno lahko opazimo boljši odnos do ZK, t. j. izstopov je sorazmerno manj.

Po vsej verjetnosti si lahko to tendenci razložimo z manj ugodnim položajem delavskih kategorij v naši družbi, in to v družbenoekonomskem in v družbenopolitičnem smislu ter s tem, da je Zveza komunistov v marsičem prerastla okvire ozke kadrovske partije in se omasovila. Med člani ZK, ki so že izven dejavnosti, opazimo lahko, da nam proporcionalno najbolj izstopajo iz ZK gospodinjice in upokojenci. Vendarle proporcionalno v odnosu na celotno število članstva v vrstah ZK so izstopi teh dveh kategorij še vedno manjši.

Iz vrst ZK je izstopilo tudi 6 dijakov. Ta pojav smo zabeležili tudi v letošnjem polletju. Gre predvsem za dijake, ki se potem, ko so zapustili šolo, niso prevezali. Po vsej verjetnosti smo s temi novimi člani ZK premalo delali.

Iz vrst ZK samovoljno izstopajo predvsem starejši člani ZK, po svojih letih in po svojem stažu v ZK. Preseneča pa nas lahko dejstvo, da najbolj izstopajo iz naših vrst tisti člani, ki so v polnem delovnem zagonu, tj. v starosti od 26 do 40 let. Že v naslednji kategoriji od 41 do 55 let izstopa manj članov, čeprav je v absolutnem številu izstopov v tej kategoriji veliko. Izstopa tudi proporcionalen del najstarejših članov, tj. članov, ki so stari nad 56 let. Kar 44% tistih, ki izstopajo iz ZK, so v ZK od 6 do 10 let, in ok. 48% so člani 11 let in še več.

Vse to nam kaže, da iz ZK izstopajo predvsem tiste kategorije članstva, ki so že dobera spoznanje sedanji način dela in politične konkretne rezultate organizacij ZK. Med novimi člani je izstopanja zelo malo, na drugi pa je tudi mlajšega članstva s kratkim stažem v ZK izredno malo.

Kratek pregled nad izstopanjem iz ZK za leto 1967 in prve tri mesece leta 1968 nam pove, da je izstopanje razprostranjeno po zelo velikem številu osnovnih organizacij; od 507 OO ZK smo kar v 261 beležili konkretne pojave izstopanja iz vrst ZK. To vse kaže, da je izstopanje bolj spontan pojav in veliko bolj razprostranjen kot pa zavestna akcija sprejemanja v vrste Zveze komunistov.

Od 269 OO ZK, ki delajo v gospodarstvu, je kar v 144 prišlo do pojave izstopanja. V 113 je izstopilo od 1 do 3 člani, v 22 jih je izstopilo od 4 do 10, in v kar devetih organizacijah je bilo izstopov več kot 11.

Če pogledamo, v katerih delovnih organizacijah se nam pojavlja izstopanje, potem lahko dokaj hitro ugotovimo, da so po vsej verjetnosti osnovni vzroki za povečanje izstopanja v težki ekonomski situaciji podjetij, v neurejenih notranjih odnosih v kolektivu, v nizkih osebnih dohodkih in da lahko šele za tem iščemo vzroke pri konkretnih osebah. Naštel bi samo tiste delovne organizacije, kjer smo beležili največ izstopanja.

V Tehnogradu je izstopilo 13 članov, v Indosu 12, v Slovenija ceste 11, v Litostroju 26, v TOPS 11, v Papirnici Večje 11, v železničarskem gradbenem podjetju 12, v zavodu za avtomatizacijo 13, v Tobačni tovarni 11, v Delu iz proizvodnje 8, v Belinki 7, v Iskri aparat Savska cesta 8, v Gradisu — kovinski obrti 9 itd. Zanimivo je, da je proces v glavnem za gibanje članstva

enosmeren. V večini teh podjetij ni bilo sprejemanja v ZK, le v Delu, v Litostroju, v Iskri aparat in še nekaterih beležimo tudi drugosmeren proces, tj. sprejemanje v ZK.

V 31 OO ZK v zavodih od vseh OO, tj. od 72, beležimo izstopanje. V 21 OO ZK so izstopili od 1 do 3 člani, v 10 od 4 do 10 članov; osnovni vzroki so po vsej verjetnosti nizki osebni dohodki, neurejeno izplačevanje osebnih dohodkov, potem tudi večje organizacijske spremembe in zaostrovanje delovne discipline in delovnih odnosov in še drugi vzroki.

Najbolj so izstopali iz naslednjih zavodov: Komunalni zavod za socialno zavarovanje Ljubljana — 9 članov, Zdravstveni dom Petra Držaja — 5 članov, Ginekološka klinika — 7 članov, Kirurška klinika — 9 članov, Ortopedska klinika — 4 člani, Poklicna gasilska brigada — 4 člani, Postaja prometne milice — 8 članov, Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij — 4 člani in Geodeški zavod — 4 člani.

Od 45 OO ZK v šolah smo v 12 beležili izstopanje iz ZK. V 10 OO ZK je izstopilo od 1 do 3 člani, tj. na učiteljski — 3 člani, in v tehničnih srednjih šolah — 3 člani. V dveh OO ZK pa je izstopilo iz ZK od 4 do 10 članov. Od tega na osnovni šoli Kette in Murn — 5 članov in na tehničnih šolah 6 dijakov.

Terenskih in vaških organizacij smo imeli skupaj 121. Kar v 74 se je pojavilo izstopanje iz ZK. V 50 OO ZK je izstopilo od 1 do 3 člani, v 22 od 4 do 10 članov in v dveh več kot 11 članov. V terenske osnovne organizacije je povezan več kot polovica članov, ki so zaposleni. Zato je dokaj težje analizirati dejanske vzroke izstopanja iz ZK. K razlogom, ki smo jih že povedali za izstopa v gospodarstvu in v zavodih, bi po vsej verjetnosti lahko še prišteli zelo slabo organizacijsko in idejnopolitično delovanje OO ZK na te-

renu. Zelo redko se sestajajo, članarina zaostaja in, ko se nabere že čedna vsota zaostanka v članarini, mnogi enostavno izstopijo iz ZK. V teh osnovnih organizacijah se srečujemo tudi z nekaterimi člani, ki so z veliko težavo poravnali previsoko članarino. Ob ukinjanju majhnih OO ZK v lanskem letu smo tudi opazili, da se mnogi člani niso prevezali na terenske osnovne organizacije, ampak so ob tej priliki dejansko zapustili vrste ZK.

Če bi temeljito pregledali aktivnost članov terenskih organizacij, bi lahko opazili, da imamo izredno veliko število povsem pasivnih članov, ki opravljajo predvsem svoje formalne dolžnosti. Največje število izstopov smo zasledili predvsem v tistih OO ZK, ki so v zadnjem obdobju zelo zaostrole vprašanje discipline članstva, tj. npr. osnovna organizacija Polje, Krim, Hinko Smežkar itd.

Pojavi, ki jih spremljajo in signalizirajo, da se posamezni člani pripravljajo na izstop iz ZK, so predvsem naslednji: nehajo plačevati članarino, nehajo hoditi na sestanke, se ne prevežejo v osnovne organizacije. Kot skoraj izključen argument za izstopanje iz ZK se v najnovjšem času postavlja argument previsoke članarine. Praktično 95% izpisnih izjav navaja in ugotavlja ta argument kot edini argument. Zato nam analiza formalnih podatkov v naših pisanih dokumentih ne pokaže še izdaleka ne dejanske slike motivov za izstopanje iz Zveze komunistov. Le s podrobno analizo resničnih motivov za izstopanje bomo lahko podali kvantitativen pregled nad posameznimi vzroki za izstopanje. Toda že sam pregled nad osnovnimi organizacijami, iz katerih se najbolj izstopa, nam lahko postavi kot osnovno hipotezo, da je osnovni vzrok za izstopanje politično nerazpoloženje večine tistih, ki iz Zveze komunistov izstopajo.